

2den Valgkreds (Tscherning). Han sagde nogle Ord, som jeg nedskrev, fordi de vare saa overordentlig rigtige og berøre et Gebeet, hvorpaa der tidligere ikke saa ganske sjældent har været Uenighed tilfæde imellem os. Han udtalte, at Domstolene ikke kunne gaae imod Loven, at Domstolene have deres hele Fornuft i Loven, og slet ingen Fornuft have udenfor Loven. Jeg nedskrev, som sagt, disse Ord fordi jeg fandt dem vel forstaaede, fuldkommen rigtige. Det er saaledes: Domstolene kunne ikke gaae imod Loven, de skulle sætte den Fornuft, som findes i Loven, over deres egen Fornuft. Men, mine Herrer! paa samme Tid som dette er rigtigt, paa samme Tid, som Domstolene indtil det Yderste skulle respektere den ene af de tre store Statsmagter paa det Gebeet, som tilkommer den, paa samme Tid skal ogsaa Lovgivningsmagten respektere Domstolene paa deres Omraade. Intet er fordærveligere, end naar den ene Statsmagt vil gjøre Overgreb og ikke respektere den anden paa det Gebeet, som tilkommer den. Derfor skulle Domstolene gaae efter Loven, de kunne ikke gaae imod Loven; men den lovgivende Magt skal paa sin Side sige: Denne Fortolkning have Domstolene lagt ind i Loven, og om vi end ikke kunne ansee den for rigtig eller stemmende med vor Opfattelse eller Mening, saa skal og maa den dog ansees for at være rigtig, fordi den er givet af dem, der have Myndighed til at fortolke Loven. Det lod, som om den ærede Rigsdagsmand for Holbæks Amts Afd. Valgkreds (N. Jensen) ikke kunde forstaae det, da jeg rettede en noget lignende Bemærkning til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Det er dog let at forstaae, at Lovgivningsmagten, naar den mener, at Domstolene have anvendt Loven paa en Maade, som ikke stemmer med den Hensigt, hvori den er givet, har fuld Frihed til at give en ny Lov i den Retning, som da naturligtvis maa binde Domstolene, men at det er noget ganske Andet, naar der er Spørgsmaal om, hvad der skal ansees at være den rette Mening af en tidligere givet Lov, og at den Afgjørelse, som Domstolene i den Henseende træffe, ogsaa skal betragtes som den rette, selv om ogsaa hver enkelt Mand maatte have den fulde og

faste Tro, at den var urigtig. Det er paa denne Maade, at det rette Forhold skal opretholdes imellem de forskjellige Statsmagter. — Med Hensyn til de to Erindringer, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremsatte angaaende mit Erindringsforslag, skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, det vilde være helbigt at foretage den af ham antydede Rettelse i Slutningen af det første Stykke af § 3, ikke just, fordi jeg kan see, at der i Realiteten er nogen Forskjel imellem mit Forslag og hvad han antydede, men fordi det forekommer mig, at naar Ordene bleve valgte saaledes, som han ønskede det, vilde man ikke komme til at udtrykke det, som jeg formoder, at han vil have sagt ligesaa vel som jeg, rigtigt. Det, som udtales i Slutningen af dette Stykke, er, at Besiddelsen af Bygningerne har givet vedkommende Bygningseier gjennem Tidernes Løb, saaledes som Forholdene have udviklet sig, en særegen Afgang til at faae Fæste paa Sorderne. Den Afgang til at faae Fæste, hvorefter der er Spørgsmaal, tilkommer altsaa Eieren af Bygningerne paa Grund af hans Besiddelse af disse, men den bestaaer ikke for Fæstegodset, saaledes som det ærede Medlem httrede; men det er netop for Eieren af Bygningerne, at den bestaaer. Jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Medlem vil give mig Ret heri, men jeg kan, som sagt, ikke see, at der er nogen Realitetsforskjel imellem os, hvad Tanken angaaer, og jeg antager derfor, at vi ved at tale nærmere sammen om dette Punkt vel ville kunne enes derom. Naar jeg har udtalt mig mod det af det ærede Medlem her antydede Forslag, er det altsaa ikke, fordi jeg principielt kan have Noget mod hans Tanke, men fordi jeg troer, at Affattelsen efter hans Forslag vilde være uheldig. Hvad derimod hans først antydede Erindringsforslag til § 1 angaaer, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Begyndelsen af denne Paragraf er ligefrem skreven ud af det Lovforslag, som jeg oftere har omtalt, og hvorefter Udvalget, der blev nedsat i den næstforegaaende Session, i sin Heelhed havde foretaget sig. Jeg skal sige til, at Ordene her bleve særligt valgte, for paa samme Tid, som man ikke ubetinget udtalte sig for, at de Paa-